

SİMİT ve PEYNİR'le "BİLİMİNSANİ ÖYKÜLERİ"

Maria
Montessori

1870 - 1952

Yazan ve Çizen:
Bilgin Ersözülü

1880, Roma, İtalya. Öğretmen o gün çocuklara gelecekleriyle ilgili planlarını sorar...

Evet çocuklar, büyüünce ne olmak istiyorsunuz bakalım?

Ben babam gibi asker olacağım!

Ben de annem gibi terzi!

Ben doktor olacağım öğretmenim!

Ben hemen emekli olacağım!

Daha çalışmadan emekli olunur mu hiç?

Ancak Maria, o dönemin İtalyası için geçerli olan bir gerçekten henüz haberdar değildir...

Üzgünüm Maria ama kadınların doktor olması mümkün değil.

Neden öğretmenim?

Eee, şey... Gelenekler öyle gerektiriyor...

Aa! Ne saçma bir gelenekmiş bu böyle. Ben de doktor olacağım işte!

Bari veteriner ol Simit'çğim. En azından hastalandığımda bana bakarsın...

Yaramaz arkadaşları ders arasında Maria'yla dalga geçmeye başlar...

Duydun mu Enrico, Maria doktor olacaktı! Daha neler!

Hastalandığımda beni bir kadın doktorun iyileştireceğini düşünemiyorum bile.

Ben de hastalanırsan Maria'nın sana yapacağı işinin ne kadar büyük olacağını düşünemiyorum!

Ha ha ha!.. Harikası Simit.

Yıllar geçer. Maria, doktor olması için yasal bir engel bulunmadığını öğrenir ve geleneklere ters düşse de koşulları zorlayarak tıp okuluna girer.

Küçük Hanım, yanlış sınıfa girdiniz sanırım.

Hayır profesör! Adım Maria Montessori ve doktor olmak için buradayım!

İşte özlediğimiz biliminsani ruhu!

Diplomasını alır almaz Doktor Maria'ya gidip tansiyonumuzu ölçtürelim Simit'çğim.

Okula devam etmesine engel olmasalar da, okul yönetimi eğitimi boyunca Maria'ya büyük zorluklar çıkarır ve doktor olmaktan vazgeçmesi için uğraşır. Ancak o, bunlardan yılmayacaktır. 1896 yılında okulunu bitirir ve İtalya'nın ilk diplomalı kadın doktoru olur. Bu durum, Maria Montessori adının tüm Avrupa'da tanınmasını sağlar.

Ne var ki yaşadığı olumsuzluklar, ona ülkesinde iyileştirilmesi gereken tek şeyin hastalıklar olmadığını göstermiştir. Çalışmaya başladığında kadınların hangi meslekten olurlarsa olsunlar, yaptıkları işlerde erkeklerden daha düşük maaşlar aldığını görür. Eğitim sistemindeki yanlışlıkları da yaşayarak gözlemleyen Maria, mesleğini yapmanın yanı sıra, yaşamının kalan bölümünde bu sorunların çözülmesi için çaba gösterecektir.

Maria, mesleğinde başkalarının uğraşmaya cesaret edemediği konulara ilgi duymaktadır. Kendine bir hedef belirler: Zihinsel engelli çocukların eğitimi ve topluma kazandırılması.

Gel bakalım küçüğüm, seninle bir oyun oynayalım...

Yaşasın!

Oyun mu!
Haydi biz de oynayalım!

Öykü bitsin,
sonra oynarız...

Ne yazık ki o dönemde normal okullarda olduğu gibi zihinsel engelli çocukların eğitim yöntemleri de eksiklik ve yanlışlıklarla doludur. Maria, tayin edildiği böyle bir okulda, yeni yöntemler üzerinde çalışmaya başlar.

Nasıl yöntemlermiş bunlar?
Oyun gibi mi?

Bakalım, görelim...

Maria'ya göre zihinsel bir sorunu olsun olmasın, tüm çocuklar aslında öğrenmeyi sever ve buna hazırdır. Öğrenmede sorun yaşıyorlarsa, eğitim yöntemlerini de gözden geçirmek gerekir.

Bence de!

Bakıyorum işine geldi bul

Maria Montessori, çocukların eğitimi kolaylaştıran yeni sistemler üretir. Bugün ilköğretimde kullanılan birçok araç gereç ve yöntem onun eseridir.

Hangi araç gereçler yani?

Tahta küplerden,
üzerinde heceler yazılı olan
kartonlara kadar birçok şey!

Maria'nın eğitimde kullandığı malzemeler ezbere dayalı eğitim yöntemlerinin tersine, çocukların tüm duyularına sesleniyordu. Bu sayede öğrenmek kolaylaşıyor; çocuklar sayı sayma, ölçüm yapma gibi becerileri çok daha hızlı kazanabiliyorlardı. Bu yeni yöntemler çok işe yarıyordu. Maria, birçok ülkede konferanslar vererek yöntemlerini herkese öğretmeye başladı.

Oh! Gittiği yerlerde
ne değişik yemekler yemiştir
kim bilir!

Sen yine acıktın anlaşılın...

Maria Montessori, yaşamı boyunca hem çocuk eğitimi hem de kadın hakları konusundaki çalışmalarını sürdürdü. Yazdığı kitaplar, yaptığı konuşmalarla geniş kitleleri etkilemeyi başardı ve her iki konuda da dünya çapında büyük değişiklikler yaşanmasını sağladı. Geliştirdiği eğitim yöntemlerini ve kadın haklarındaki çağdaş düşüncelerini anlatabilmek için ABD'den Hindistan'a, Hollanda'dan Pakistan'a kadar birçok ülkede gönüllü olarak çalıştı. Öyle ki, 82 yaşında yaşamını yitirdiğinde bile, seminer vermek için Afrika'ya gitme hazırlığı içindeydi.

Vay canına!
Bravo Maria Montessori'ye!

Aç karnına
sonuna kadar dinledin ya yine,
sana da bravo!